

لیگ پرتغال با جنجال شروع شد

سنگ باران اتوبوس بنفیکا

خبر

کار «بولین ویگل» و «آندریا یوگوییچ» به بیمارستان کشید چون اتوبوس تیم بنفیکا مورد حمله هواداران خشمگین قرار گرفت. لیگ پرتغال بعد از تعطیلی ناشی از شیوع ویروس کرونا از سر گرفته شد و بنفیکا با تساوی بدون گل مقابل توندل متوقف شد. به نظر می رسد بازگشت مشتاقانه به فوتبال در سراسر این کشور با موفقیت صورت گرفته با مقرراتی که در استادیوم ها رعایت شد اما حمله به اتوبوس بنفیکا همه چیز را تحت الشعاع قرار داد. گزارش رسانه های محلی نشان می دهد بازیکنان از نواحی مختلف بدن و صورت مورد اصابت خرده های شیشه اتوبوس قرار گرفته اند. اتوبوس در بازگشت از استادیوم از سوی پلیس محلی اسکورت می شد اما هویت حمله کنندگان احراز نشده. بازیکنان در مرکز تمرین باشگاه به صورت سریایی درمان شده و بعد برای احتیاط بیشتر به بیمارستان دالوز برده شدند.

در استادیوم خالی از تماشاگر و در حالی که عقاب نماد باشگاه، پرواز سنتی قبل از مسابقه اش را انجام داد، بنفیکا بدون گل مساوی شد و فرصت صدر نشینی در لیگ پرتغال، سه ماه بعد از تعطیلی مسابقات به دلیل شیوع کرونا را از دست داد. هزاران شال به رنگ قرمز و سفید باشگاه جای تماشاگران را در استادیوم لایت گرفته بود و بنفیکا می توانست با توجه به باخت ۲ بریک پورتو مقابل فاما لیکانو با دو امتیاز اختلاف به صدر جدول برود. حالا دو تیم در فاصله ۹ بازی مانده تا پایان لیگ ۶۰ امتیازی هستند در حالی که تیم سوم جدول لیگ پرتغال ۴۶ امتیاز دارد.

شال های باشگاه روی سکو ها با پیام هایی مثل «همیشه با هم» و «هر جا که باشید» همراه بود. روی یک بنر بزرگ هم نوشته بود: «ما اینجا هستیم». قبل از مسابقه، یکی از عقاب های نماد باشگاه در اطراف استادیوم به پرواز در آمد. این سنتی است که قبل از تمام مسابقات خانگی بنفیکا انجام می شود. ناتزو گونزالز مرمی تیم رده سیزدهمی توندل گفت: «واقعاً بازی در استادیوم های خالی زشت است. فوتبال را بدون هواداران درک نمی کنم اما باید خودمان را با این واقعیت جدید منطبق کنیم». بنفیکا در این بازی بیش از ۲۰ موقعیت گل داشت و دو بار ضریاتش با مداخله تیرک دروازه گل نشد.

برونو فرناندز کلید آینده پوگبا

منجستریونایتد بر این باور است که همکاری فوق العاده پل پوگبا و برونو فرناندز در خط میانی کلید آینده بلند مدت هافبک فرانسوی است. پوگبا و فرناندز هنوز در کنار هم بازی نکرده اند چون آمدن ستاره پرتغالی به اولترافورد با مصدومیت ستاره فرانسوی قهرمان جام جهانی یونایتد همراه شد. پوگبا حالا بهبودی کامل یافته و به نظر می رسد همکاری اش با فرناندز می تواند تیم اوله گونار سولشر را به پیشرفت های چشمگیری برساند. فرناندز از ژانویه که اسپورتینگ لیسبون را به مقصد منجستریونایتد ترک کرده، در این تیم بسیار تأثیرگذار بوده و پوگبا احساس می کند با حضور او تیم به هماهنگی و هارمونی می رسد. قرارداد فعلی پوگبا تا پایان فصل آینده اعتبار دارد اما یونایتد می تواند قرارداد او را به صورت خودکار ۱۲ ماه دیگر تمدید کند. باشگاه هنوز این بند را فعال نکرده که می تواند احتمال امضای پیش قرارداد پوگبا با یک تیم خارجی را از ژانویه ۲۰۲۱ از بین ببرد. انتظار می رود باشگاه در پایان فصل این کار را بکند هر چند به تنهایی نمی تواند مانع رفتن ستاره اش شود.

آینده پوگبا در ماه های گذشته مورد تردید بسیاری واقع شده و شایعات زیادی درباره رفتن او به رئال مادرید یا بازگشتش به یوونتوس مطرح شده است اما دلیلی میل گزارش داده بازی در کنار فرناندز می تواند عامل تعیین کننده ای در تصمیم گیری پوگبا برای آینده اش باشد. اگر این دودر کنار هم شکوفا شوند، احتمالاً هر دو طرف، یعنی یونایتد و پوگبا خواهان تداوم همکاری بعد از سال ۲۰۲۲ باشند.

با وجود بحران مالی حاکم بر فوتبال جهان به خاطر شیوع ویروس کرونا، یونایتد خواهان دریافت ۱۰۰ میلیون پوند برای این بازیکن است که تیم های زیادی به دنبال جذبش هستند. البته این مبلغ در شرایط فعلی تقریباً برای هیچ تیمی قابل پرداخت نیست و به نظر می رسد اگر بتوانند او را در کنار فرناندز پیشرفت دهند، می توانند به ادامه همکاری امیدوار باشند.

بازیکنان لالیگا از حس و حال بازگشت گفتند

سلام فوتبال

گزارش

سیدلو

لوک دیونگ می گوید: «مثل یک فیلم است.» دو ماه بعد از آنکه به فوتبال لیست های اسپانیایی گفتند به خانه بروند و بیرون نیایند، به تمرین و در واقع کار برگشتند ولی هیچ چیز مثل قبل نبود. اینجا همانجایی نبود که از آن رفته بودند؛ صحنه تغییر کرده بود. با وجود آسوده خیالی، اشتیاق و امید، یک چیزی اشکال داشت، یک چیز سوررئال.

مهاجم سوپا ادا می دهد: «همه چیز آماده بود، ماسک و دستکش، یک نفر دائماً در حال تمیز کاری بود، همه چیز تحت کنترل بود و عجیب.»

«عجیب» کلمه ای است که در این سه هفته و با برداشتن نخستین گام ها به سوی بازگشت لالیگا بارها بازیکنان تکرارش کرده اند. ۲۲ خرداد که قرار است رقابت ها از سر گرفته شود، دقیقاً سه ماه از تعطیلی می گذرد. حالا چیزهایی عادی شده که به هیچ وجه نبود. نوعی مردگی به وجود آمده، جسمی و روحی، قوانین تمرین تغییر کرده، بازیکنان تنها و با فاصله کار می کنند. با ماسک و دستکش و لباس ورزشی می آیند و برمی گردند، خبری از تعویض لباس و دوش نیست. بورخا ایگلسیاس مهاجم رئال بتیس می گوید: «بازگشت بعد از این همه وقت، حس عجیبی دارد. تفاوت ها آشکار است، پروتکل ها، مقررات و کنترل ها واقعاً تأثیر می گذارد. شما این همه امکانات دارید و نمی توانید از آن استفاده کنید.»

تفاوت ها جسمی و روحی و واقعاً عمیق است. آلبرتو مورنوی ویرتال می گوید: «چمن اینجا مثل کف خانه شما نیست. من در خانه ام فضای سبز ندارم، در آپارتمان زندگی می کنم، مجبور شدم تردمیل، دوچرخه ثابت و کلی وسایل تمرین بخرم. تمرین واقعی خیلی فرق دارد، وقتی برگشتم دیدم عضلاتم، مفاصلم و هیچ چیز مثل قبل نیست.»

بخصوص مغز، روبرتو تورس هافبک اوساسونا می گوید: «بعضی ها می گویند فکر کنید پیش فصل است اما نیست. در تابستان شما استراحت کنید، از همه مسائل کاری جدا می شوید و با یک ذهن آماده برمی گردید اما الان نکات مبهم زیادی بود، اینکه شاید نتوانید دیگر بازی کنید دائماً به ذهنتان می آید. در خانه گیر افتاده اید و دائماً خبرها را دریافت می کنید. فکر و خیال امانتان نمی دهد.»

یک جنبه دیگر هم هست، میکال اوپارسابال بال رئال سوسیداد می گوید: «اما این بازگشت رضایتبخش است. شاید در طول فصل قدرش را نمی دانستید، تازه می فهمید اینکه هر روز در کنار بقیه باشید و کار کنید، چه بارش است.» اما یک قانون از همه سخت تر بود: به هم نزدیک نشوید. فوتبال لیست ها معمولاً در گروه های سنی یکسان و ایده های مشابه هر روز در کنار هم هستند. ناگهان یک شبه خود را تنها می بینند. بیشترشان موافقتن ایزوله سخت ترین قسمت موضوع بوده. دیونگ می گوید: «جنبه اجتماعی برای بشر

خیلی مهم است. شما برگشته اید و هر کسی را می بینید با خودتان می گویند بغلش کنم یا نه؟ یا با آرنج و مشت دست بدیم؟ حتی تصورش هم عجیب است.»

برای مورنوبه شکلی خاص سخت بوده: «آدم شلوغ کاری هستم، با مردم شوخی می کنم، این و آن را دست می اندازم. سخت بود که با آنها باشم اما نتوانم نزدیک شوم هر چند همین دیدن با چند متر فاصله به ما روحیه داد. حتی در قرنطینه هم اتفاق می افتاد. یک آشنا را در سوپرمارکت می بینی، می روی سلام کنی، بعد خودت را نگه می داری. غیر طبیعی بود انگار در یک فیلم زندگی می کنی. در بازگشت به تمرین هم با قوانین سختگیرانه ای مواجه شدیم.»

همینطور ادامه داشت حتی وقتی بازیکنان در گروه های ۱۰ نفره تقسیم شدند. اوپارسابال می گوید: «شخصاً برایم خیلی عجیب بود. نمی توانستی دست بدهی و کسی را در آغوش بگیری اما بعد در زمین درگیری بود و تماس. حالا

مجبور شدم تردمیل، دوچرخه ثابت و کلی وسایل تمرین بخرم. تمرین واقعی خیلی فرق دارد، وقتی برگشتم دیدم عضلاتم، مفاصلم و هیچ چیز مثل قبل نیست

اوضاع کمی بهتر شده، در ابتدا کسی را برای پاس دادن توپ برایشان پیدا نمی کردی. اینکه دیوار توپت را برگرداند به جای هم تیمی خیلی متفاوت است، هر چه گروه بزرگتر می شود شباهت بیشتری به فوتبال پیدا می کند و طبیعی تر می شود.»

شرایط طبیعی، دیگر غیر طبیعی است و این از نظر روانی و ذهنی عادی نیست. بازیکنان والنسیا بیش از همه این را درک می کنند. در آستانه اوج گیری انتشار ویروس در میلان با آتالانتا روبه رو شدند و بعد پشت درهای بسته در مستایا. آنها بیش از هر تیم دیگری در اسپانیا موارد مثبت کووید ۱۹ داشتند. اخباری منتشر شد درباره اینکه مری آتالانتا، جان پیروگاسپرینی قبل از بازی دوم با والنسیا تست مثبت داده بود و این خطر ابتلایشان به ویروس را افزایش داد. کارلوس سولر، هافبک والنسیا می گوید: «در ایتالیا دمای بدنمان را اندازه گرفتند اما هیچ چیز غیرعادی نبود و جایی برای ترس و نگرانی نبود. در بازی دوم، جو عجیبی بود و هیچ کس

نمی دانست چه اتفاقی می افتد. وقتی به عقب برمی گردی با خودت می گویی شاید درست نبود که این دوبازی برگزار شود اما آن موقع کسی نمی دانست.»

ترس کم شده. ایگلسیاس می گوید: «روزهای اول همه تنش داشتند اما بر آن غلبه شده. وقتی بیرون می آیی همه ماسک و دستکش دارند اما به زمین که بروی وارد رقابت شوی، همه چیز مثل قبل است و اوضاع عادی شده. با گذر زمان باید هوشیار باشیم چون ویروس هنوز زنده و مابله شرایط عادی برگشته ایم.»

دیونگ تأکید دارد که ترس از بین رفته و می گوید: «هنوز می بینی که مری ها اطراف زمین با ماسک و دستکش هستند که کمی عجیب است اما همه ماسک داده ایم و ذهنمان روی این متمرکز است که فوتبال بازی کنیم و برای شروع دوباره لیگ آماده باشیم.» آنچه فکر او را مشغول کرده این است که آیا بازی در استادیوم های خالی روی کیفیت بازی تیم ها تأثیر می گذارد یا نه؛ تصورش هم سخت است که درسی سوئیل بدون کری خوانی و جنجال هواداران برگزار شود: «گاهی اوقات یک مسابقه را هجومی آغاز می کنی در حالی که هواداران برای آواز می خوانند و بودن آنها هم روی کارتان تأثیر دارد. اینکه بتوانی هواداران رقیب را هم ساکت کنی، انگیزه می دهد، صدای شنیدن فریاد هواداران حس خوبی دارد. این بخشی از فوتبال است که قطعاً دستخوش تغییر قرار می گیرد.»

ایگلسیاس با خنده می گوید استادیوم های خالی یک اثر دیگر هم دارد: «دیگر نمی شود بهانه نشنیدن حرف های مری را آورد. حتی همه حرف های بازیکنان و توهمین ها هم شنیده می شود. باید خیلی مراقب باشیم.»

اینکه جزئیات کوچک مورد توجه قرار گرفته، نشانه خوبی است از اینکه بازی ها نزدیک شده اما بازیکنان چقدر به آمادگی نزدیکند؟ دیونگ یک نفس عمیق می کشد و در ذهن خود چیزهایی را مرور می کند. تیم ها بعد از سه ماه تعطیلی تازه از پنجشنبه تمرین کامل را شروع کرده اند و یک هفته بعد لیگ شروع می شود. خبری از بازی دوستانه نبوده و یک راست به سراغ بازی های رسمی می روند. دیونگ می گوید: «بر اساس معیارهای سلامت، این کار عاقلانه نیست اما شاید با یکی دو بازی ریتمان را پیدا کنیم. وقتی فصل شروع می شود، در ۳۸ بازی جای اشتباه داریم اما حالا ۱۱ تا مانده و یادداشتها به دردمر می افتد.»

اوپارسابال هم می گوید: «وارد فاز آخر شده ایم، حالا که دولت پدر و سانسجس تصمیم به شروع مجدد بازی ها گرفته، هر چه سریعتر بهتر. بازگشت فوتبال آزادی است، چیزی که مردم دلتنگش شده اند. هیچ کس دوست ندارد آنها نباشند اما برای ایمنی شان این کار را کرده اند. امیدوارم هر چه زودتر برگردند.» نزدیک شده اند. مرحله آخر شروع شده و همه هیجان دارند اما اگر اوضاع درست پیش نرود و اتفاقات بدی بیفتد چه؟ آنها مسرور آمده اند، چند قدم بیشتر نماند.

منبع: ESPN